

[Finansministeren.]

rette vej til en forbedring af vor valuta-stilling.

Ministeren for handel, industri og søfart (H. C. Hansen): Jeg har med nogen for-bavselse set, at der i en del af venstres og den konservative presse tales om, at rege-ringen nu endelig gennem de redegørelser, den højtærede finansminister og jeg har fremsat her i tinget, er nået frem til at er-kende rigtigheden af de synspunkter, oppo-sitionen gennem lang tid har fremført. Men det er jo nok min fejl. Stemningen her på rigsdagen er vel i flere henseender sådan, at det er lidt naivt at blive forbavset, selv-om jeg mener ganske godt at kunne erindre både tidligere forhandlinger i denne sal, og ikke mindst den nys afsluttede valgkamp, hvor det var meget svært at finde ud af visse partiets standpunkter. Når det her i tinget fra et par sider er sagt, at det ikke kan være således, at regeringen forbeholder sig de populære standpunkter og forslag, må det vel også have adresse til mig. Jeg har imidlertid forgæves ransaget min tale for at finde ansatserne til det populære oplæg. Derimod har flere af de ærede ord-førere stillet krav om ændringer i eller op-hævelser af bestående rationeringer og re-striktioner, så den populære del, som til-falder mig, må vel være at holde igen af hensyn til valutasituationen. Hvor meget bonus — populært talt — det kan give, er vel nok tvivlsomt med den vidtstrakte og aftalefri konkurrence, der råder i hvert fald på dette punkt. Jeg skal imidlertid vende tilbage til disse anliggender med nogle sag-lige oplysninger.

De ærede ordføreres indlæg synes ikke at give mig anledning til mange og lange svar-bemærkninger. Den redegørelse, jeg gav ved forelæggelsen af prisloven, er ikke anfægtet fra nogen side, og jeg må måske derfor først tillade mig mere generelt at henvise til den.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger til enkelte af de ærede ordførere.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen stillede en række spørgsmål vedrørende samarbejdet i Paris. Jeg skal forsøge at svare herpå.

I henhold til betalingsordningens be-stemmelse kan et land, hvis det finder det nødvendigt, foretage overførsler fra friliste til bunden liste. Det hedder herom i den

nye betalingsordning, at sådanne lande, som finder, at udviklingen på deres betalings-balance truer med at give et underskud over-for unionen af en størrelse og under omstæn-digheder, som må anses for alvorlige, når hensyn tages til deres valutaeserver, midler-tidigt vil kunne suspendere liberaliseringen. Der skal, som det høje ting vil vide, afgives redegørelse om de tagne skridt til organisa-tionen, som på grundlag heraf vil tage stil-ling til, om tilbageførslerne til bunden liste kan anses for berettigede. Fra dansk side har man i overensstemmelse med denne be-stemmelse underrettet organisationen i Paris om de stedfundne tilbageførsler fra friliste til bunden liste, og man har endvidere med-delt, at regeringen, således som den nuvæ-rende politiske situation er, må afvente en afklaring af forholdene, forinden der kan tages stilling til spørgsmålet om yderligere liberalisering. Det må derfor forekomme helt naturligt, at Paris endnu ikke har tilkendegivet sin stilling til de fra dansk side truffne forholdsregler. Men det er iøvrigt mit ind-tryk, at der i Paris er voksende forståelse for de danske synspunkter. Drøftelserne ved rådsmødet den 6.—7. oktober pegede i hvert fald i denne retning. Der var før mødet planer om at forhøje liberaliseringsprocenten fra 60 til 75 pct. inden årets udgang. Fra dansk side gjorde man imidlertid gæl-dende, at en fortsættelse af liberaliseringen efter den hidtidige formelle liberaliserings-procent måtte anses for uhensigtsmæssig; og man fremhævede i denne forbindelse i sær-deleshed toldspørgsmålet, forskellen mellem deltagerlandenes handelsstruktur og de ak-tuelle økonomiske problemer som forhold, der måtte tages i betragtning ved den fort-satte liberalisering.

Mere end at se på den formelle liberali-sering burde man således lægge vægt på, hvordan liberaliseringen faktisk er slået igennem i de enkelte landes im- og eksport. Under drøftelserne udtalte delegationerne fra en række lande sig i favør af de danske hoved-synspunkter, og navnlig Norge, Holland og Irland gav udtryk for enighed i de danske forslag. Det vedtoges, at man inden næste rådsmøde i Paris den 26. oktober skulle søge at nå frem til en formel for liberali-seringen, der kunne accepteres af alle del-tagerne og give et mere retfærdigt billede af de enkelte landes bestræbelser. Set ud-